

799



1 СЕНТЯБРЯ-ДЕНЬ ЗНАНИЙ



Куда Київ, 54  
вч. Скалова,  
52, кв 38

Кому Мамяку  
Володиміру Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя  
315628

Полтавська область,  
Миргородський Район,  
Село Малі Сорозинці  
Іванюк Микола Кирилович

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения



Внимание!  
Образец написания фирменных  
наклеек:



© Министерство связи СССР, 1988  
13.05.88. 88191. Цена 6 к. Художник В. Хмелев

**ПРОСЬБА ПОЗДРАВИТЕЛЬНЫЕ ИНОГОРОДНИЕ ПИСЬМА  
ОТПРАВЛЯТЬ ЗАБЛАГОВРЕМЕННО**

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

Спогади  
про голод 1933 року

Полтавська область,  
Миргородський Район,  
Село Школи Серогинці

Іванюк Микола Кирилович  
(пенсіонер, ветеран війни і праці)  
1924 року народився.

Було мені тоді 9 років, але пам'ятаю добре, бо саме був у голоду шухляк.

Пам'ятаю, як зупинившись десь у 5 годині, ходили по двору з залізничним ковчегом, ширяли все підглед в хатах, в кофіврзх, копчили метр шухляк.

Моя сім'я була з селян одних, багата була головою колбиду і в нас не шухляк.

А в сусіда (Зінченко Свиридан) була коняма <sup>на</sup> <sup>тільки</sup> <sup>ке</sup> <sup>важно</sup>, кінчик він не був і середина. І в нього робили обіжук. Зерна не було, так завадали все <sup>даже</sup> <sup>лиси</sup> <sup>будища</sup>, квасоля в горішках, в стожарі, які шухляк дівали, щоб товкати в ступі на отрубу, з них варити суп, і те заварені, сирхари шухляк. То сирі після обіжук шухляк замишляла без <sup>середина</sup> і шухляк.

Ізраз дивили час всі сусіди шухляк в селі шухляк, щоб великий хліба, але <sup>на</sup> <sup>обрати</sup> <sup>того</sup> <sup>кокі</sup> <sup>шухляк</sup> <sup>мертвими</sup> <sup>(</sup> <sup>в</sup> <sup>го</sup> <sup>ло</sup> <sup>ду</sup> <sup>)</sup>.

З розповіді мешканця нашого села, 1902 року народивши,  
Держава Григорія Демешовського:

Сіле Салма, де було в дитинстві  
(а в свою 7 клас), виверса по всій  
а одиноким вмерало багатим.

А було ще й тивалим законом ввекел.  
розповодає Держава Г.Д., який в той  
час був був хазимею кооперативу в  
селі і поїхав в місто вмерало  
по продукції

(тоді давали селюковим - углем, селю,  
кучерів, вівця, сіврари, кооперативу...  
меркей та ітесей продукції).

Про ізданого повз класовеще, що  
на околиці вмерало по багачим  
велем і мей.

Тішим з підводкою подивитися,  
що там робиться, і те що по багачим  
стало матюкоче.

А ма розмірає чесь 3х5 м і гледи-  
ноту до 3 м була захищана тупицями  
десу і в тімліні недроквадо до рібне  
поверхні землі.

люди <sup>вільний</sup> в свитках і в селі  
сорокках, бо магі рибачея тебуло в  
селі.

Придивили, коли <sup>по</sup> зрешітими: во-  
рущителе одна туга. Фу і дімми  
взнами, як тива людина  
воле перевертум: голубі вемкого  
зрешіт розкрив оці.

Ма докомогелі по му веебраши  
з злем, той був некримомени, але з  
трудою розповов, що вти з жидора

